

Annie Bodde: "Als je ziet wat ze in Armenië te kort komen, dan wil ik delen"

Hulpactie voor kinderen in Armeens weeshuis

De Duiense Annie Bodde (61) heeft haar hart geopend voor een weeshuis in Armenië, een land met veel armoede. "Als je bedenkt wat we hier hebben en als je ziet wat ze daar te kort komen. Dan wil ik delen", zegt Bodde die haar ziel en zaligheid geeft voor een beter leven van de kinderen.

Het vuurtje dat in Bodde brandt voor Armenië werd in 2001 van de ene op de andere dag ontstoken. Iemand kwam toen bij haar voor de overname van een melktank. Die was bedoeld voor een boerderij van een weeshuis in de Armeense hoofdstad Jerevan, waarvoor zijn zuster werkte. Bodde gaf aan dat ze meewilde naar Armenië om de toestand met eigen ogen te bekijken. "Ik kocht een ticket en was weg." Nu heeft ze besloten dat ze de melktank weggeeft.

Tijdens haar bezoeken aan dit land, dat vroeger tot de Sovjet Unie behoorde, zag Bodde de grote armoede. In het weeshuis Zatik waarvoor ze zich inzet, wonen 150 kinderen van 5 jaar en ouder. "Ze hebben er maar vijf oude pannen om voor hen allemaal te koken", vertelt Bodde. "De pitten van het fornuis werken grotendeels niet omdat er geen vlamverdelers op zitten en staat een joekel van een oven die het niet doet." Ze zag dat veel basisbehoeften ontbreken. "Ik had van alles bij me theedoeken, badhanddoeken en zeep. Ze waren er heel blij mee." Ook vertelt ze dat ze een keer een Sinterklaasfeest organiseerde en de meisjes vroeg wat ze het liefst wilden hebben. "Tot haar verbazing hoorde ze het antwoord: maandverband. Ze vragen geen dure, luxe cadeaus maar vragen dat."

Het weeshuis is na de val van het communisme opgezet door de kunstschilder Ashot Mnatsakanyan die daarvoor zijn eigen werken heeft verkocht. Bodde: "Hij kon niet langer aan zien dat de kinderen op straat zwierden." Het weeshuis krijgt van de overheid 1,50 dollar per kind per dag voor voeding. Bodde vertelt dat het is verplicht het geld te besteden in zaken van hoge overheidsfunctionarissen. "Er is veel corruptie. Om de vijftien kilometer staan er agenten op de weg. Ze hebben die plekken moeten kopen. Je komt er alleen snel langs als je geld geeft." Verder zijn er grote problemen met de gas-, water- en stroomvoorziening. De gasbuizen liggen niet ondergronds zodat er onveilige toestanden ontstaan. "Soms zijn ze met een boog over de straat heen gelegd. Vrachtwagens worden er helemaal volgestouwd. Als er een keer een tegen zo'n leiding rijdt, heb je problemen."

Het weeshuis heeft nog enkele andere onderkomens om kinderen op te vangen als ze eenmaal de leeftijd van 18 jaar hebben bereikt en het huis uit moeten, zoals de regering voorschrijft. "Als die huizen er niet waren, zouden de meisjes in de prostitutie belanden", vertelt Bodde. Op de boerderij van het weeshuis verbaasde Bodde

zich, als iemand die veertig jaar boerin is geweest, over de manier waarop ze er stallen aan het bouwen waren. "Dat deden ze helemaal verkeerd. Ze maakten de staanplaatsen voor de koeien veel te lang waardoor de kans groot is dat ze met hun uiers in hun behoefte gaan liggen. Ze namen niets van mij aan. Als vrouw heb je daar geen enkel recht."

Verder zag Bodde schrijnende tafereelen in een ander weeshuis voor 0- tot 5-jarigen. "Alle bedjes staan er op elkaar gepakt. De kinderen zijn gebakerd, gewikkeld in een grote lap. Ze worden aan het oor omhoog getrokken om ze de fles te geven, maar ze worden niet schoongemaakt of geknuffeld. Een halfjaar later had ik het nog op mijn netvlies staan. Dan wil je wat doen, maar je bent onmachtig."

Begin mei gaat Bodde opnieuw naar dat land, nu voor langere tijd omdat ze als medewerker van centrum De Nieuwhof in Westervoort met de vut gaat. Inmiddels heeft ze met vier anderen vorig jaar de stichting Alvan Tsarik opgezet, scharlaken bloem, een symbool van hoop voor dit land. Daaronder is ook leerkracht René Beunk van het Candea College, die eveneens bezig was om hulp te bieden aan dit land. "We besloten samen te werken", zegt Bodde. "In een stichting is het geloofwaardiger en is het gemakkelijker om fondsen te werven." Alvan Tsarik zet zich naast het weeshuis ook in voor een bibliotheek in de plaats Gyumri en een ontwikkelingsproject voor het dorp Azatan.

Bodde zou het liefst zien dat het weeshuis niet meer zo afhankelijk is van subsidies. Ze wil daarom helpen om een varkensfokbedrijf op te zetten en ervoor gaan zorgen dat ze tarwe, gerst en veevoerders gaan verbouwen. "Hun koeien geven maar drie liter per dag. In Nederland loopt dat met het juiste voer op tot vijftig liter." Bodde zegt ook geld te zoeken voor het opzetten van een leerprogramma. "Dan kunnen de kinderen straks bijvoorbeeld een beroep uitoefenen als kapper of bakker als ze het huis uit zijn." Een moeilijkheid in Armenië is volgens Bodde dat de mensen te weinig initiatief nemen. "Ze hebben tachtig jaar onder het communisme geleefd. Het communisme dacht voor hen. Alles werd er voor hen geregeld. Ze hadden gratis gas, water en licht. Ze hadden allemaal werk, ook al deden ze soms niets. Ze konden gratis naar het ziekenhuis. Nu is dat onbetaalbaar geworden." Bodde hoort dan ook wel eens: "We wonen nu in vrijheid maar we kunnen niet leven."

Annie Bodde krijgt al veel hulp van

Annie Bodde toont een souvenir uit Armenië.

De kinderen van het weeshuis zijn blij met de kleinste cadeautjes.

allerlei mensen uit Duiven. Een groep vrouwen breidt dekentjes en truitjes voor Armenië. Ook kreeg ze allerlei drogisterijartikelen die de zaakvoerder van de Duiense Etos uit eigen zak heeft betaald. Verder heeft een flinke groep leerlingen van het Candea College haar en haar stichting alle enkele malen geholpen door kerstkaarten te verkopen en afgedankte kleding en boeken te sorteren. "Dat is geweldig." Hulp in allerlei vormen is nog altijd welkom. "Ze kunnen alles gebruiken", aldus Bodde. "Kleding, meubels, bedden, schone matrassen, speelgoed, tandpasta, zeep, shampoo. Ik had twee fietsen meegestuurd. De jongens waren er zo blij mee."

Pax Christi schonk vorig jaar 5000 euro dat voor een vakantie-uitje voor

de kinderen moest worden gebruikt. Bodde wil de kinderen graag weer een leuke vakantie geven. Ze denkt dat de weeskinderen met kamperen op de grond van de eigen boerderij, zo'n vijftig kilometer van het weeshuis al een hele leuke tijd kunnen hebben. Ze zegt dat ze daarvoor opblaasbare zwembadjes en enkele grote tenten nodig heeft, waar zo'n twintig personen kunnen overnachten. "Dat zou prachtig zijn. Als iedereen meehelpt, wordt een kleine sneeuwbal langzaam maar zeker een fatsoenlijke sneeuwbal."

Iedereen die Annie Bodde op wat voor manier dan ook wil helpen, kan contact met haar opnemen via telefoon: 06-30816904. Liefst voor 1 april. Dan kan zij nog regelen dat ze in mei spullen kan meenemen naar Armenië.

Het weeshuis Zatik in Jerevan.

Met een opleiding in een beter uitgeruste werkplaats kunnen de Armeense kinderen zich verzekeren van een inkomen in de toekomst.